

ת"פ 50221/09/17 - מדינת ישראל נגד נעים נעים, ניב טביב, ליאור אשטיבקר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50221-09-17 מדינת ישראל נ' נעים ואח'
תיק חיצוני: 102604/2017

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. נעים נעים 2. ניב טביב 3. ליאור אשטיבקר

החלטה

בפניי בקשת הנאשמים 1 ו-2 להורות על ביטול כתב האישום מחמת טענות מקדמיות.

האחת - עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה. השנייה - הגנה מן הצדק.

אשר לעובדות כתב האישום, נטען שמדובר בוויכוח בין מספר אנשים מצומצם בכביש ושלא בסמיכות לקהל אנשים ועל כן העובדות אינן מהוות מעשה העלול להביא להפרת סדר משמעותית או ממשית ומשכך לא ניתן להעניק להן גוון פלילי. הדברים אמורים על רקע הפרשנות המצמצמת שיש ליתן לעבירה המיוחסת לנאשמים בשל עמימותה. מטעם זה נטען שדינו של כתב האישום להתבטל.

אשר להגנה מן הצדק זו נסמכת על הטענה שעבירה מסוג "התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור", היא עמומה עד כדי פגיעה בעיקרון החוקיות ואי עמידה בדרישת המידתיות והתכלית הראויה שנקבעו בפיסקת ההגבלה שבחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ובהינתן שאין קריטריונים ברורים למדיניות התביעה בהעמדה לדין בגינה, קיימת שרירות מובנית או לכל הפחות חוסר אחידות העולה כדי חוסר שוויון בהחלטות על העמדה לדין בעבירה זו ומשכך יש לבטל את כתב האישום.

עוד נטען כי העמדתם של הנאשמים לדין ללא שהמעורבים האחרים - בני ריבם של הנאשמים - נחקרו במשטרה, מהווה אכיפה בררנית ופסולה כלפי הנאשמים. נוסף על כך נטען שהמחדל שבאי חקירתם, מגבש הגנה מן הצדק ללא כל קשר לאכיפה הבררנית ומצדיק את ביטולו של כתב האישום גם מטעם זה.

המאשימה מתנגדת לבקשה. באשר להגנה מן הצדק, טענה שעל פי הפסיקה החלתה של ההגנה תיעשה במשורה ורק במקרים נדירים ויוצאי דופן שהמקרה שבפנינו אינו בא בקהלם.

לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים אלה מסקנותיי.

עובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה - שאלה זו תלויה נסיבות היא ולא ניתן לקבוע שעל פני הדברים אין מדובר בעובדות המשכללות עבירה מסוג זו שיוחסה לנאשמים. על כן מדובר בטענה שהיא חלק מקו ההגנה אשר תוכרע במהלך שלב בירור האשמה.

הגנה מן הצדק - היעדר קריטריונים למדיניות התביעה בהעמדה דין - הנאשמים לא הצביעו על מקרים אחרים של חשודים או נאשמים המצויים בקבוצת השוויון של הנאשמים דנא או על נתונים סטטיסטיים המוכיחים את הטענה שהתביעה פעלה במקרה שלפנינו משיקולים זרים או פסולים או בשירות או באופן מפלה כלפי הנאשמים.

אמנם בפסיקת בתי המשפט נזקף היעדר קריטריונים להעמדה לדין כשיקול התומך בשירות האכיפה, ברם רק בצירוף נתונים המלמדים על כך שהאכיפה היא מפלה ובלתי שוויונית (ראה למשל ע"פ (מחוזי נצרת) 22160-04-17 **קמארי נגד מדינת ישראל** (19.06.2018) (לא חלוט) . רוצה לומר אין די בטענה שהיעדר קריטריונים להעמדה לדין מקימה אי שוויון מובנה ועל כן דין הטענה להידחות לעת הזאת.

הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית - בעניין זה אין די נתונים. דהיינו לא ידוע מה הייתה תמונת הראיות בנוגע לנאשמים ובנוגע לבני ריבם, לא ידוע האם התגבש חשד סביר שהמעורבים שלא נחקרו עברו עבירה כלשהי ומדוע לא נחקרו ואם היה בכלל צורך בחקירתם. נוסף כל כך לא ידוע מהי התשתית הראייתית שעמדה מול עיני התביעה עת החליטה על העמדתם של הנאשמים לדין ומהי משמעותו הראייתית של המחדל שבאי חקירת המעורבים ככל שמדובר בכזה. לפיכך אכריע בטענה זו בשלב הכרעת הדין.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ט, 16 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.